

BOEKEN Marleen Schmitz enige Limburgse auteur voor oudste christelijke boekenserie van Nederland

‘Ik schrijf over dingen die me raken’

Marleen Schmitz uit Oirsbeek debuteert met haar familieboek *Twee zussen, drie levens* in de VCL-serie, de oudste christelijke boekenserie van Nederland. Ze is daarmee de enige Limburgse auteur die schrijft voor de serie.

door **Jeanine Hendriks**

Marleen Schmitz neemt in haar woonkamer plaats aan de tafel voor de grote kast.

Een kast gevuld met honderden boeken. Eén daarvan is haar nieuwe boek *Twee zussen, drie levens* dat door uitgeverij Kok is uitgebracht.

Het verhaal gaat over de hoofdpersonen Vera (30) en haar zusje Daisy (17). Wanneer Daisy ziek wordt, krijgt het leven van haar zus Vera ook een andere wending.

Doordat Vera haar nier aan haar zusje Daisy geeft, krijgen de zussen een sterkere band met elkaar. De levens van de zussen blijken nauwer verbonden dan ze dachten, en dit blijft niet zonder gevolgen.

Een fictief verhaal dat volgens schrijfster Marleen Schmitz door iedereen gelezen kan worden. De schrijfster is erg blij dat VCL haar een kans heeft gegeven om een boek te schrijven voor de serie.

„Ik kreeg via een andere uitgeverij de tip om het verhaal naar uitgeverij Kok te sturen voor de VCL-serie. Uitgeverij Kok was meteen enthousiast.”

De VCL-serie was vroeger een boekenserie die vooral gericht was op christelijke verhalen. Tegenwoordig is dit begrip gemoderniseerd. Het christelijke is wel nog te vinden in het verbieden van scheldwoorden en van het beschrijven van erotiek en lichaamsdelen.

„Ze gaan ervan uit dat de auteurs een positieve levensvisie beschrijven in de boeken. Dit wordt gedaan door het tonen van respect voor de medemens. Hier voel ik me bij thuis.”

Volgens de debutant past de VCL-serie ook bij haar schrijfstijl. „Ik ben geen ruige schrijver. Mijn schrijfstijl is helder, niet te veel poespas en geen ingewikkelde woorden. Toch is het geen ‘nonnenboek’ zoals ze die vroeger schreven, maar een boek van deze tijd. Ik wil dat mensen geboid blijven lezen. Ik heb in het boek *Twee zussen, drie levens* mijn best gedaan om het spannend te houden. Ik ben benieuwd hoe de

De Oirsbeekse schrijfster Marleen Schmitz maakt haar debuut voor de oudste boekenserie van Nederland.

foto **Ermino Armino**

lezers mijn boek vinden en of ze die spanning in het boek ook ervaren. Het is voor mij een bijzonder moment om te horen hoe ze reageren.” Schmitz zocht haar inspiratie voor het boek in haar omgeving. Ze hoorde daarin, maar ook op de televisie, verhalen over nierdonoren. „Ik vond het interessant om een verhaal te maken over een niertransplantatie binnen een familie. Ik schrijf over dingen die me ra-

ken.” De grove lijn van het verhaal had Marleen voordat ze begon met schrijven al in haar hoofd. Nadat ze in het ziekenhuis en bij de Nierstichting informatie over nieroperaties had gekregen, startte ze met haar boek. Het verhaal is tijdens het schrijven verder gegroeid. „Dit heeft ongeveer een halfjaar geduurd. Het was een intensieve schrijfperiode, waarin ik dag en nacht bezig was. Op de gekste mo-

menten kwamen de verhaallijnen in me op. Als er een idee ontstond wanneer ik op de fiets zat, stapte ik meteen af en ging ik op zoek naar een papiertje waarop ik mijn gedachten kon schrijven”, zegt Schmitz lachend.

Het boek *Twee zussen, drie levens* is de eerste familie- en streekroman die Marleen Schmitz heeft geschreven. Eerder schreef ze al enkele kinderboeken en korte Limburgse ver-

halen. Voor het Limburgse verhaal *Tossetied* ontving ze de Veldeke Literatuurprijs in Weert. „Mijn interesse ligt niet bij een specifieke doelgroep. Ik vind alles leuk. Maar ik heb, toen ik tien jaar geleden begon, gezegd dat ik geen detectives en porno schrijf.” Voor Marleen Schmitz was het tien jaar geleden een grote stap om haar eerste boek te maken. Ze stopte met haar werk in de bibliotheek om zich volledig te focussen op het schrijven. „Ik heb lezen altijd leuk gevonden. Ik wilde zelf ook graag een boek schrijven, maar heb dit nooit gedurfd. Ik had altijd het gevoel gehad dat ik dit niet kon, daarom ben ik op mijn vijftigste een aantal schrijfcursussen gaan volgen. Zo kon ik me kon verbeteren. Als je iets graag wilt, dan moet je dat doen.” Na tien jaar heeft het schrijven van een boek voor Schmitz een belangrijke betekenis. „Een verhaal kan emoties oproepen bij de lezers. Ik verbaas me erover dat letters zoveel kunnen doen. Schrijven is voor mij het uiten van mijn fantasie.” Marleen Schmitz is druk bezig met haar tweede boek voor de VCL-serie, dat volgend jaar uitkomt.